

Tereza RILLICHOVÁ, *Katolický kněz a politik Ferdinand Juriga a jeho vztah k první Československé republice*. Bakalářská práce Historického ústavu Filozofické fakulty JU, České Budějovice 2014, 69 stran včetně 7 stran příloh.

Posudek oponentky:

Svižně napsaná předkládaná bakalářská práce se věnuje tématu svrchovaně aktuálnímu i závažnému, neboť, jak její autorka píše v úvodu, „je téma koexistence Čechů a Slováků stále aktuální i po 25 letech od rozpadu společného státu“. Nástrojem poznání problematiky se autorce stává živý příběh kontroverzní osobnosti kněze, parlamentního i mimoparlamentního politika, literáta, ctizádostivého a angažovaného intelektuála a v neposlední řadě slovenského vlastence Ferdinanda Jurigy (1874-1950). Promítnutí jmenovaných dispozic a aktivit do prostoru první poloviny dvacátého století dovoluje nahlédnout její klíčové okamžiky z jiné perspektivy, než je obvyklé v české historiografii. Proto se Rillichová nikoliv náhodou musela hojně obracet k spisům slovenské proveniencie a domácí prostředí svou prací obohatila o cenný původní text.

Autorka si umí klást otázky, které evidentně vycházejí z její vlastní zvědavosti a snahy pochopit souvislosti. Její vhléd do problematiky je hluboký, umožňuje jí lehce se pohybovat ve výkladech politických, národnostních, církevních, a při tom nepouštět ze zřetele roli pojednávané osobnosti v nich. Koncepce práce vypovídá o promyšlenosti záměru, který se vymyká tradičnímu portrétu dělenému na obligátní „život“ a „dílo“. Nápadité prolínání kompilací k politickému zázemí první republiky s Jurigovými paměťmi, články i životopisnými informacemi vytváří čtivý kompaktní text o přednostech i úskalích angažovaného vlastenectví v kontextu slovenské politiky pojednávaného období. Autorka rovněž dokáže, jak nabádal své posluchače Josef Pekař, chápat, ale nesoudit. Pro zvolené téma je to obzvlášť důležitá schopnost.

Cíl práce je přesně formulován a skutečně završen, s přímou oporou v metodologické vynalézavosti. Využití pramenů, resp. hlavního pramene Jurigových pamětí, a relevantní literatury je plně odpovídající; autorka je dokáže interpretovat i kriticky reflektovat.

Formální stránka práce odpovídá požadavkům na bakalářskou práci kladeným. Pokud jde o obsahový přínos, ovšem tyto požadavky daleko překračuje, rozhodně odpovídá práci diplomové. Stylisticky je zručná, čtivá, bez závažnějších gramatických prohřešků. Lze si jen

přát, aby Rillichová v tak zdárně otevřeném tématu pokračovala a doslovila naznačené problémy, třeba bližší okolnosti Jurigových představ o vlastní církevní kariéře.

Předkládanou bakalářskou práci jednoznačně doporučuji k obhajobě a s potěšením ji hodnotím stupněm **v ý b o r n ě**.

V Českých Budějovicích 26. května 2014



doc. Dagmar Blümlová, CSc.